

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Dato: 12. juni 2017

Udlændingeafdeling
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2017 - 8331
Akt-id 241778

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 19. maj 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 766 (Alm. del) efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 766:

Hvad kan ministeren oplyse om mulighederne for lovligt at indrejse og opholde sig i Danmark inden for visummets gyldighedsperiode, når man af et andet Schengenlands myndigheder har fået udstedt et Schengenvisum – herunder om eventuelle begrænsninger i den tilladte opholdstid i henholdsvis Danmark og det visumudstedende land og om eventuelle krav om, at man indrejser i eller udrejser fra Schengenområdet gennem det visumudstedende land? Der ønskes en henvisning til hjemlen til eventuelle begrænsninger og krav af den omtalte karakter.

Svar:

1. Efter udlændingelovens § 2 b, stk. 2, har udlændinge, der har visum gyldigt for alle Schengenlande (ensartet visum), ret til at indrejse og opholde sig her i landet inden for visummets gyldighedsperiode.

Varigheden af et sammenhængende ophold eller den samlede varighed af flere på hinanden følgende ophold her i landet må dog ikke overstige 90 dage inden for en periode på 180 dage, hvorved perioden på 180 dage forud for hver opholdsdag tages i betragtning. I de nævnte 90 dages ophold fradrages den tid, hvori udlændingen inden for de 180 dage har opholdt sig i et andet Schengenland.

Har udlændingen opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland på baggrund af en opholdstilladelse eller med visum til ophold af mere end 90 dages varighed begrænset til dette Schengenland (langtidsvisum), fradrages denne tid dog ikke.

Bestemmelserne i udlændingelovens § 2 b, stk. 2, bygger på Schengenkonventionens artikel 19, stk. 1, hvorefter en udlænding, der er indehaver af et ensartet visum, og som er indrejst lovligt i en af de kontraherende parters område, frit kan

færdes på alle kontraherende parter område inden for dette visums gyldighedsperiode, for så vidt den pågældende opfylder indrejsebetingelserne i artikel 5, stk. 1, litra a), c), d) og e).

En række af bestemmelserne i Schengenkonventionen er i dag ophævet og erstattet af regler i bl.a. schengengrænsekodeksen og visumkodeksen, og bestemmelserne skal derfor læses i sammenhæng med disse nyere EU-retsakter.

Et visum er i visumkodeksens artikel 2, nr. 2, litra a, defineret som en tilladelse udstedt af en medlemsstat med henblik på transit gennem eller et forventet ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage.

De i Schengenkonventionens artikel 19, stk. 1, nævnte indrejsebetingelser fremgår i dag af schengengrænsekodeksens artikel 6, stk. 1, litra a (gyldig rejselegitimation), litra c (dokumentation for opholdets formål mv.), litra d (ej indberettet som uønsket til SIS) og litra e (ej trussel for offentlig orden mv., herunder indberettet som uønsket i nationale databaser)

2. Det fremgår af visumkodeksens artikel 25, stk. 3, at i tilfælde, hvor visumansøgeren har et rejsedokument, der er anerkendt af en eller flere medlemsstater, men ikke alle medlemsstater, udstedes der et visum, der er gyldigt på de medlemsstaters område, der anerkender rejsedokumentet.

Således forekommer det, at gyldigheden af et Schengenvisum udstedt af et andet Schengenland er begrænset territorielt og eventuelt ikke er gyldigt for indrejse og ophold i Danmark.

Det vil fremgå af visumstickeren, hvor visummet er gyldigt, enten ved anførelse af landekoderne for de Schengenlande, hvor visummet er gyldigt, eller ved anførelse af ordet "Schengenstaterne" efterfulgt af et minustegn i parentes og landekoderne for de medlemsstater, for hvis område visummet ikke er gyldigt.

Der henvises i den forbindelse til visumkodeksens bilag VII, særligt punkterne 1.1. og 1.4.

Herudover kan et Schengenland inden for rammerne af Schengensamarbejdet i medfør af visumkodeksens artikel 25, stk. 1, udstede et visum, der som udgangspunkt kun er gyldigt for den udstedende medlemsstat, når den udstedende medlemsstat af humanitære hensyn, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser finder det nødvendigt.

Et sådant visum udstedt af et andet Schengenland vil følgelig ikke være gyldigt for indrejse og ophold i Danmark, medmindre de danske udlændingemyndigheder samtykker heri i forbindelse med visumudstedelsen.

3. Efter udlændingelovens § 3 a, 1. pkt., skal udlændinge med indrejseforbud, jf. § 32, uanset bestemmelserne i §§ 1-3 have et visum udstedt efter § 4 eller § 4 a for at indrejse og opholde sig i Danmark. Tilsvarende gælder for udlændinge, der ikke er omfattet af §§ 1-3, jf. § 3 a, 2. pkt. De i § 3 a, 1. og 2. pkt., nævnte udlændinge må ikke opholde sig her i landet ud over det tidsrum, der er angivet i det udstedte visum, jf. § 3 a, 3. pkt.

Dette medfører, at nordiske statsborgere, udlændinge omfattet af EU-reglerne, udlændinge med opholdstilladelse i et andet Schengenland og såvel udlændinge fra visumpligtige lande som visumfrie udlændinge ikke må indrejse og tage ophold i Danmark, når de pågældende har indrejseforbud.

Et Schengenvisum eller et langtidsvisum, der er udstedt af et andet Schengenland, vil ikke give en udlænding med indrejseforbud ret til indrejse, gennemrejse og ophold i Danmark.

Det fremgår af forarbejderne til udlændingelovens § 3 a, at bestemmelsen præciserer, at alle udlændinge med indrejseforbud skal have et Schengenvisum, jf. udlændingelovens § 4, eller et nationalt visum, jf. udlændingelovens § 4 a, der er udstedt af danske myndigheder, for at indrejse og opholde sig i Danmark. Et Schengenvisum, der er udstedt af et af de andre Schengenlande, jf. herved udlændingelovens § 2 b, stk. 2, vil således ikke give en udlænding med indrejseforbud ret til indrejse og ophold i Danmark. Der henvises nærmere herom til bemærkningerne til udlændingelovens § 3 a, jf. Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, side 7403.

4. Visumkodeksens artikel 5, stk. 1, fastlægger, hvilken medlemsstat der har kompetence til at behandle og træffe beslutning om en ansøgning om et ensartet visum. Kompetencen har i nævnte rækkefølge:

- 1) den medlemsstat, hvis område udgør rejsens (rejsernes) eneste bestemmelsessted,
- 2) den medlemsstat, hvis område udgør rejsens (rejsernes) væsentligste bestemmelsessted for så vidt angår varighed eller formål med ophold, eller
- 3) den medlemsstat, hvis ydre grænser ansøgeren agter at passere ved indrejse på medlemsstaternes område, hvis det væsentligste bestemmelsessted ikke kan fastslås.

Heraf kan det udledes, at udlændinge principielt har mulighed for at indrejse i og udrejse fra et andet Schengenland, end det land, der har meddelt udlændingen Schengenvisum, idet der er overladt fleksibilitet med hensyn til flyforbindelser mv.

Det følger dog af visumkodeksens artikel 34, at et visum skal annulleres, hvis det bliver åbenlyst, at betingelsen for udstedelse ikke var opfyldt på det tidspunkt, da det blev udstedt, navnlig hvis der er alvorlig grund til at tro, at visummet er udstedt på et svigagtigt grundlag.

En annullering af et visum vil således kunne komme på tale i sager om såkaldt "visumshopping", hvor en udlænding har ansøgt om Schengenvisum i et land med en lempeligere praksis, uanset om det i virkeligheden er et andet Schengenland, der er udlændingens hoveddestination.

I Europa-Kommissionens håndbog om behandling af visumansøgninger og ændring af udstedte visa (visumhåndbogen), der indeholder vejledende retningslinjer for den praktiske anvendelse af visumkodeksen, angives i del V, afsnit 2, side 104, følgende eksempel:

***"Eksempel:** En russisk statsborger med visum til én indrejse, som er udstedt af det italienske konsulat i Moskva, ankommer til Bruxelles lufthavn (Belgien) og har ikke bevis for, at han eller hun har et fly videre fra Bruxelles til en italiensk lufthavn.*

Det kan antages, at det visum er opnået på svigagtig vis, og de belgiske myndigheder skal annullere det og informere de italienske myndigheder herom."

Inger Støjberg

/

Moya-Louise Lindsay-Poulsen